

Zprávy z farnosti

9/2001

Je zde září, je zde začátek nového školního roku. Tak jako se střídá pravidelně jaro, léto, podzim, zima a nikdo o tom nepochybuje, tak když přijde měsíc září, každý ví, že začíná škola. Zdá se, že to má význam jenom pro děti a studenty. Ale vidíme, že je to velký zásah do života každé rodiny. Znovu se najíždí na jiný životní styl. A vlastně nám začátek nového školního roku připomíná, že se učíme v životě stále, a že na to nemáme zapomínat.

Pokaždé, když se setkáme s něčím novým, se můžeme něčemu novému naučit a když prožíváme něco, co již známe, můžeme říci, že opakování je matkou moudrosti. A tak můžeme nejenom dětem, ale také nám dospělým přát, ať jsme co nejvíce vnímaví ke všemu, s čím se budeme setkávat. Ať nepromarníme ani jeden okamžik v našem životě. Můžeme se i zpětně zamyslet nad tím, co jsme viděli, slyšeli, prožili a nějakým způsobem se z toho poučit. A tak přeji všem, aby ten „nový školní rok“ byl co nejúspěšnější.

Požehnání k tomu vyprošuje

P. František

Kam se nám schovali katolíci?

V katalogu litoměřické diecéze je možné nalézt i zajímavé informace o farnostech. Dnes jsem vybral farnost, která má oficiální název:

Římskokatolická farnost Lipová

Do farnosti patří Lipová a Liščí.

V následující tabulce je opět uveden počet obyvatel jednotlivých částí farnosti a počet občanů, kteří se při sčítání lidí v roce 1991 zapsali jako katolíci.

Část farnosti	Počet obyvatel v roce 1991	Počet katolíků v roce 1991
Lipová	625	181
Liščí	2	1
součet	627	182

Farnost již před rokem 1364, od roku 1926 děkanství. Matriky jsou od roku 1655. Děkanský kostel sv. Šimona a Judy, zbořená kaple Panny Marie. V Liščí je kaple Panny Marie. Mimo to je kaple hřbitovní a zámecká kaple sv. Kříže.

připravil R. Sticha

A nyní Lipová jinak

Z historie obce ...

První zmínky o obci pocházejí z roku 1346, kdy byla známa jako Haynsbach (později přejmenována na Hainspach). Během následujících století se zde vystříдалo mnoho šlechtických rodů. Vývoj v Lipové však nejvíce ovlivnili Berkové z Dubé, Šlejnicové, a Salm-Reiferscheidové. V době kdy

byla Lipová majetkem Salm-Raiferscheidů vzkvétaly řemesla a obchod. V různých rodinných podnicích se vyráběly stuhy, kostěné knoflíky a umělé květiny. Velký význam pro obec měl pivovar, jehož budovy však byly roku 1960 zbořeny. Až do roku 1938 byla Lipová soudním okresem (budova bývalého soudu se nachází v lipové aleji). Největší hospodářský rozkvět

Štěpán - Podmokly

zaznamenala obec mezi I. a II. světovou válkou. Tento fakt dokazuje počet obyvatel, který v této době stoupl až na 3 000.

V současné době má obec 635 stálých obyvatel. V době prázdnin k tomuto počtu přibývá okolo 230 rekreatantů. Za zmínku stojí několik lidových staveb lužického typu s tzv. podstávkou. Typickým znakem místní lidové architektury je používání ornamentálně skládaného břidlicového obkladu fasád. Bezprostřední okolí obce poskytuje možnosti pěší i cyklistické turistiky v atraktivní oblasti Šluknovské pahorkatiny a Českosaského Švýcarska.

Obec se nachází v severní části Šluknovského výběžku v nadmořské výšce 360 m nad mořem. Je umístěna v údolí a obklopena kopci, které jsou převážně ze žulového podloží. Okolí je lemované lesy.

V katastru obce lze nalézt kostel svatého Šimona a Judy, zámek, fotbalové hřiště, tenisové a volejbalové kurty a různé přírodní zajímavosti, jako např. lipová alej, Vlčí prameny nebo Zámecký a Sohlandský rybník.

Neznámý autor o obci napsal:

*V jednom zeleném údolí,
obklopeno hustými lesy,
leží malé městečko,
velmi vlídné a tiše zasněné.*

*Jestliže chceš nalézt klid a posilnění,
vstup na tento kouzelný kus země,
kterým je krásná Lipová,
zahalená v lesním rouše.*

*Jestliže odcházíš z tohoto městečka,
kde roste množství lip,
pak z jejich korun ševelí
píseň o znovushledání.*

Historické památky ...

Zámek v Lipové:

Lipovský zámek je jedním z nejstarších panských sídel ve Šluknovském výběžku. Jeho staletí dlouhá historie se ztrácí v šeru legend. Zámek stál již tehdy, když přes německé území přešly první husitské bouře. Roku 1355 získal jeden z pánů Berka z Dubé a Hohensteinu od císaře Karla IV, krále českého, lénem panství Lipová. Berkové z Dubé a Hohensteinu si ponechali zámek a panství Lipová až do roku 1464. Dalšími majiteli Lipovského zámku byli: 1464-1471 Christoph z Wartenbergu, 1472-1481 vévodové Ernst a Albrecht ze Saska, 1482-1602 pánové ze Schlejnitzu, 1602-1634 rod Kinských, 1635-1663 hrabě Wolfgang z Mansfeldu. Roku 1663 přešlo

panství dědictvím na hraběte Johana Georga Joachima Slawatu. Po jeho smrti v roce 1696 zdědila tento majetek hraběnka Maria Agnes rozená Slawatová, provdána za hraběte Franze Wilhema ze Salm-Reiferscheidu. Příslušníci tohoto starého hraběcího rodu vlastnili zámek do roku 1892. Zámek poté vlastnil primus pan Růžička, jemuž byl po II. světové válce vyvlastněn! Do roku 1970 zde byla vojenská posádka, která se o zámek starala, ale od jejich odchodu zámek ve státní správě chátral. V roce 1995 dostala zámek v restituci zpět vnučka pana Růžičky paní Mgr. Ebelová, která však na rekonstrukci zchátralé ruiny prozatím nemá peníze.

Kostel svatého Šimona a Judy:

První Lipovský kostel byl celý ze dřeva a byl postaven již v roce 1365. V tomto dřevěném kostele se konaly bohoslužby až do roku 1691. V tomto roce (přesněji 8. října) zde řádil tak silný orkán, že starý kostel značně poškodil. Proto se rozhodla Marie Markéta z Trautsonu, dědička Lipové po otci Janu Františkovi z Trautsonu (1609-1663), vybudovat kostel nový, který již dostal dnešní podobu. Byl dokončen roku 1693. Nad hlavním štítem se ještě dnes nachází erbovní znak. Kostel je vysvěcen svatým Šimonovi a Judovi. V roce 1826 byl povýšen na kostel děkanský. Stavba je jednodílná budova s obdélníkovým, trojboce uzavřeným

presbytářem. Ten představuje patrně část starého dřevěného kostela. Hlavní oltář z roku 1837 je zdoben vysokým krucifixem s anděly a oběma apoštoly Šimona a Judy. Jeden z postranních oltářů je vysvěcen Panně Marii a druhý sv. Anně. Stěny kostela jsou ozdobeny obrazy křížové cesty podle Bible. Na stropě je vidět kostel se svými patrony.

Zámecký rybník:

Roklina, v níž se Lipová nachází je velice bohatá na vodstvo. V Lipové a v jejím okolí je mnoho malých i velkých rybníků. Největším je Zámecký (Slawatův) rybník o ploše 10 ha. Vybudování Zámeckého rybníka je úzce spjato se selským povstáním v panství Lipová v roce 1680. Sedláci z celého panství se sjednotili a u dřevěného kříže zaraženého do země musel každý složit přísahu: „Skládám

Děčín - Podmokly

přísahu Bohu a tomuto kříži, že povstanu, ať živý či mrtvý, v dobrém či zlém, pro svou obec a celou zemi“. Dne pátého dubna táhlo do Lipové 1 500 sedláků, kteří chtěli dobýt zámek. Tento pokus se jim však nezdařil, a za pomoci vojáků byli uvězněni na zámeckém dvoře a jejich vůdci odsouzeni na smrt. Sedláci prosili o milost, která jim byla udělena a na důkaz smíru museli robotou vybudovat velký rybník. Toto se stalo v době, kdy pánem na Lipovském panství byl Johan Georg Slawata. Rybník je pozoruhodně utvořen, jeho hráz je vykládaná kameny a osázená lipami, které jsou součástí lipové aleje, a v pravé části rybníka je uměle vybudovaný ostrůvek. Hnízdí zde divoké kachny, volavky a pravidelně zde vyvádějí svá mláďata labutě. V současné době je rybník využíván k chovu ryb a koupání.

Lipová alej:

V roce 1726 nechal hrabě Leopold ze Salm-Reifferscheidtu postavit ve Vilémově kapli sv. Marie. Nechal ji postavit jako důkaz vděčnosti, když předtím vyvázl z nebezpečí při lovu. Protože jeho sídlo bylo na Lipovském zámku, rozkázal zbudovat přímou cestu od zámku až ke kapli a celou cestu nechal osázet lipami. Lipová alej již sice nevede až do Vilémova, ale jako celek je i nadále krásnou připomínkou oněch dob. Alej má okolo sto padesáti stromů, z nichž většina je původní výsadba a stále tvoří příjemné prostředí pro procházky či projížďky na kole.

Třípanský kámen:

Trojhranný pískovcový sloupek se zkosenými hranami, vysoký 70cm včetně základové desky. Na sloupku je ze dvou stran vytesán znak v rokokové kartuši, doplněný písmeny a vytesaným letopočtem 1750.

Křížky a boží muka:

V obci se nachází množství starých křížků, božích muk a několik krásných soch. V současné době jsou tyto památky uváděny do původního stavu.

Tipy na výlety do okolí ...

Obcí vede turistická stezka (značená modře a žlutě), dále se zde nachází turistický přechod do SRN pro pěší, cyklisty a vozíčkáře. Vděčnou procházkou je také cesta lipovou alejí.

Možné výlety:

- Rozhledna tanečnice (Mikulášovice) - 6 km
- Rozhledna Vlčí Hora - 9 km
- Koupaliště Velký Šenov - 4 km
- Termální koupaliště Sohland - 5 km
- Lesní koupaliště Sohland - 7 km
- Anenský vrch s kaplí a křížovou cestou - 2 km

- Stará kaple na Jáchymberku (po modré) - 3 km
- Třípanský kámen - 3 km
- Vlčí prameny - 2 km
- Sohlandský rybník - 1 km
- Brtnické skály a převisy - 8 km
- Kyjovské údolí - 10 km

Z Internetových stránek obce Lipová

Farnost „doputovaná“

Moto: Všude dobře, doma nejlíp

V neděli 26. srpna 2001 v 8:30, byl po takřka 3 měsících znovu otevřen náš kostel. Zářil novotou a na většinu účastníků zapůsobil výsledek oprav asi kladně. Jak to bývá, také bylo slyšet nějaké ty výhrady, ale co lze čekat od lidí, kteří třeba prstíčkem nehnou, ale kritizovat dovedou na jedničku. Já jsem zvědav, jak výsledky oprav zhodnotí ještě farní rada. Je totiž jasné, že ne vše probíhalo zcela bez problémů, někoho možná překvapil nezájem některých farníků, kteří, jak se poznalo, mnoho se svým kostelem necítí a mě navíc překvapila dosti skromná účast při otevření kostela. Z „druhé strany“ nepřišel skoro nikdo. Budou možná kolovat pověsti o tom, že o tom nikdo pořádně nevěděl (to není samo sebou vůbec žádná pravda) a nebo, že někteří byli právě na dovolené... .

Byl bych nerad, aby úvod vyzněl moc pesimisticky. Ono bylo i dost těch, kteří věnovali, zvláště ke konci, úklidu hodně času. Těm patří určitě veliký dík i zde na zemi. Osobně děkuji všem, kteří mi pomohli při všech pracích, které jsem se zavázal vykonat, ale i těm, kteří udělali další práce, na které jsem v průběhu prací upozorňoval. Podařilo se myslím hodně i když jak jsem již v minulých číslech informoval, bude toho ještě dost na dokončování. Půjde to již pomaleji, „za provozu“, nebude to tak vidět, ale je potřeba vše dokončit. Poznal jsem při práci některé z vás z pohledu, jak jsem vás neznal. Myslel jsem si, že se takto navzájem poznáme skoro všichni. Nechci jmenovat konkrétní osoby – koho se to týká, ví a mohl bych někoho vynechat, ale jednu výjimku udělám, musím poděkovat P. Františkovi, který se postaral o to, aby byl všechn potřebný materiál k dispozici a obstaral, co bylo potřebné a sám osobně přiložil ruku k dílu.

Nebudu již pokračovat dále. Budu čekat na články od vás. Opravdu bych rád zařadil vaše příspěvky, protože mé by nemusely být považovány za nestranné. Nebojte se a napište. Děti nevyjímaje!

R. Sticha

Co jste nám napsali o víře

Příspěvky jsou otištěny bez obsahových úprav tak, jak byly předány a vyjadřují názory pisatelů a tudíž za obsah odpovídají sami autoři.

Panna Maria - záchranná archa (8. pokračování)

V posledním čísle jsme mohli číst větu – pokora je důsledkem lásky – ano. Ale zároveň také můžeme říci, že vzrůstem pokory roste láska, a naopak se vzrůstem lásky roste **pokora a ta je věčná jako láska**. Čím se projevuje taková láska? Lze ji nějakým způsobem, byť nehmatným, vyjádřit? Představme si, že to jde! Jde totiž opět o jednu ze základních ctností – **poslušnost**. Dobře všichni víme, jak tato vlastnost dělá člověku ukrutné potíže. Je to proto, že naše ego (já) má snahu nečinit si násilí a ona **poslušnost je do určité míry násilí na sobě samém!**

Jak je to možné? Co je to za slovo násilí, jak to souvisí s poslušností? To je tak. Stále si nechceme přiznat, že naše vůle je nakloněna ke zlému vinou prarodičů v ráji, kteří se na této poslušnosti provinili právě svou neposlušností. **Poslušnost, aby byla pravá, duchovní, musí být svobodná a dobrovolná vůči vnitřně uznané autoritě, bez ní by neměla koho uznat a poslouchat.** Autorita avšak musí být vnitřně pravdivá a pravá a tu má v nejvyšším řádu jen Bůh a každá jeho nabídka, abychom jej **poslechli, je setkáním s Božím tajemstvím**. Když jej přijmeme, objímáme Boha v lásce a jednotě. Dojdeme pak k nejvyššímu možnému **sjednocení s vůlí Boží – tedy láskou**. Dospěli jsme k tomu, že **poslušnost je projevem lásky – je naší odpovědí na výzvu Boží, tedy na milost**, která je tím nám dána.

Vraťme se zpět ke slovu **neposlušnost** – poznáme, že **je projevem nelásky** – příroda je toho viditelným hmatatelným důkazem, kam až naše nezřízené pudy vedou. Je také důležité, aby rodiče vedli děti k poslušnosti, neb jsou zástupci Boha Otce. **Je důležité vědět o sankcích**, které neposlušnost přináší, avšak naše přirozenost, naše libido, si to v dané chvíli nechce připustit. A přece je tak důležité, abychom zbytečně sami sebe netrestali. Bůh k nám promlouvá prostřednictvím „Desatera“, prostřednictvím Církve a pro nás, kteří jsme se dali cestou Mariinou, příkladným životem Panny Marie. Už jen první větou „**Jsem služebnice Páně, staň se mi podle tvého slova!**“ Opět poznáváme, co všechno obsahuje pouhé slovo **Fiat**. Jak bude znít naše odpověď?

zaslala Soňa Šenková

Okénko do knihovny

autor: Raniero Cantalamessa
název: Zpěv Ducha
z obsahu: Meditace na hymnus Veni creator

Třetí tisíciletí bylo v křesťanských církvích Západu zahájeno slavnostním zpěvem hymnu Veni creator. Od doby svého vzniku v 9. století tento hymnus bez ustání zaznívá v liturgii Velikonoc a v křesťanských shromážděních jako nikdy nekončící a slavnostní modlitba k Utěšiteli. Tento chvalo zpěv díky tušeným pravdám a sugestivním obrazům představuje velkolepou fresku působení Ducha svatého v dějinách spásy a životě církve. Autor čerpá z Písma, děl církevních otců, liturgie, katolické, pravoslavné a protestantské teologie a každému verši či oslovení věnuje zvláštní úvahu. Díky tomuto přístupu podává ucelený výklad – opravdovou teologickou a duchovní summu a o Duchu svatém.

&

o autorovi:

Otec Raniero Cantalamessa, člen řádu kapucínů, pochází z provincie Ascoli Piceno. získal doktorát z teologie a klasické literatury, byl řádným profesorem dějin původu křesťanství na Katolické univerzitě v Milánu, do roku 1981 byl členem Mezinárodní teologické komise, v roce 1980 zanechal pedagogické činnosti, aby se mohl s hlubokým ekumenickým cítěním plně věnovat kázání v mnoha zemích světa. Od roku 1980 je papežským kazatelem.

&

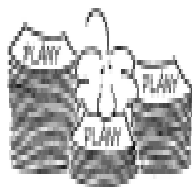
Knihy si lze nejen půjčovat a v nabídce v kostele si je také kupovat. Kdyby někdo měl zájem o knihy jiné, objednáám mu je v knihkupectví Jonáš v Litoměřicích.

M. J.

&

O čem jednala Farní rada?

O ničem - proč? Protože se sejde až po prázdninách 9. září 2001 v 18:30 na faře v Děčíně IV.

Do té doby můžete znovu podávat své podněty pro jednání FR, a to po znovu otevření našeho kostela opět i do krabice vzadu v kostele.

Vaše podněty jsou připraveni přijmout i osobně všichni členové Farní rady. Těšíme se na vaši spolupráci.

✱

Členové farní rady, kteří čekají na naše podněty:

jméno	funkce
P. Jirásek František	Předseda farní rady
Rejman Miloš	Místopředseda
Bumbová Zuzana	Zapisovatelka
Engelhart Jiří	Člen
Jirásková Marie	Člen
Koutná Šárka	Člen
Málek Jiří	Člen
Musil Antonín	Člen
Vopatová Ladislava	Člen

Pouť do Dolního Žlebu

Zveme vás na putování do kostela Nejsvětější Trojice v Dolním Žlebu.

Modlitební setkání se konají každou 1. neděli v měsíci ve 13:45.

Rok 2001		2. září
7. října Prostř. Žleb – kaple Andělů Strážných	4. listopadu	2. prosince

vlakové spojení (cena 10 Kč):

Děčín hlavní nádr.	13:02	14:39	Dolní Žleb	14:58	17:30	18:35
Čertova Voda	13:12	14:49	Čertova Voda	15:04	17:36	18:41
Dolní Žleb	13:19	14:56	Děčín hlavní nádr.	15:15	17:47	18:52

Setkávání rodin

Další setkání po prázdninách se dohodlo umístit na faru u sv. Kříže, kde se o pěkný večer postarají manželé Skřivánkovi. Zapište si tedy do diářů:

20. září 2001 - Setkání rodin - 20:00 - fara u kostela *Povyšení sv. Kříže*

R. S.

Sněmovní kroužek

Jak vidíte, otevírání opraveného kostela nás totálně vyčerpalo. Tentokrát budete mít *Zprávy z farnosti* přečtené „na to šup“. Na sněmování totiž čas již nezbyl. A navíc se nám po náročné a vytrvalé pomoci při úklidu kostela roznemohla animátorka.

Po prázdninách se ale doufejme vše vrátí do starých kolejí. - Vlastně, raději ne! Chtělo by to položit koleje nové, a pustit se do sněmování s novou vervou. Zanechat výmluv: „Je to stejně k ničemu“, „To pro mne není“, „Nemám čas“, „Nic mi to nedá“,

To může říkat jedině ten, který se ničeho ještě nezúčastnil. Proto se přijďte **3. neděli v září ve 14:30** přesvědčit!

R. S.

Inzerát

Komu zůstávají doma přečtené **noviny a časopisy**, můžete je přinést do kostela. Mohou posloužit českým občanům uvězněným v Německu. Jsou velmi vděční za každou možnost si něco českého přečíst.

P.František

Hospodaření – farnost Podmokly a Jílové

Rok 2001	Sbírky		Společně odvedené mimořádné sbírky	
	vybráno			
	Podmokly	Jílové	Částka	Účel
Leden	5 124 Kč	2 817 Kč	0 Kč	
Únor	5 860 Kč	2 444 Kč	4 500 Kč	Svatopetrský halěř
Březen	5 625 Kč	1 322 Kč	2 300 Kč	Na uprchlíky
Duben	8 489 Kč	2 263 Kč	0 Kč	
Květen	5 373 Kč	971 Kč	2 483 Kč	Na bohoslovce
Červen	5 803 Kč	1 852 Kč	2 000 Kč	Na konvikt
			2 640 Kč	Na opravy kostelů
Červenec	5 720 Kč	1 170 Kč	0 Kč	
Součet	41 994 Kč	12 839 Kč	13 923 Kč	

Informace, aneb co se událo a co nás čeká

podle R. S.

F Výroba časopisu – Našli jsme celkem vyhovující způsob tisku časopisu, i když cena není právě zanedbatelná - za **vytištění** jednoho čísla (včetně setřídění a sešití) je asi 10 Kč, pamatujte na to. Firma dostane námi vytištěnou matici a o ostatní se postará. Má to ale jeden háček. Firma ale

pracuje pouze ve všedních dnech a může se stát, jako například nyní, že jsem celý týden v práci a na dokončení časopisu mi zbude jen sobota – co pak?

- F Ukončení oprav kostela** – V neděli 26. srpna 2001 v 8:30, byl po takřka 3 měsících znovu otevřen náš kostel Více se dozvíte v samostatném příspěvku. Nicméně, čekáme hlavně příspěvky k tomuto tématu od vás.
- F** Omlouvám se, že jsem nedodržel termín vyjití časopisu. Ale i při sebelepší vůli se čas zpomalit nepodařilo. Pracím v kostele jsem věnoval veškerý čas, kdy jsem nebyl v zaměstnání + část dovolené + spánek zredukoval na 4-6 hodin (více to již tělo nesneslo). Věřím, že zasvěcený vše pochopí.

Z farnosti Děčín I

F Pravidelné akce farnosti v Děčíně I

- ◆ Každou první sobotu v měsíci (1. září) se koná pouť do mariánského kostela v Horní Polici. Společný odjezd vlakem je z Hlavního nádraží v 9:20 (z Východního 9:25) a mše svatá začíná v 10:30. Návrat je vlakem ze Žandova v 12:49 (v Dc hl. 13:22).
- ◆ Každou první neděli v měsíci (2. září) se koná v kostele sv. Václava a Blažeje od 16:30 řeckokatolická bohoslužba.
- ◆ Každou sobotu od 19:00 je možnost se zúčastnit společné modlitby při mariánském večeradle na faře v Křížové ulici.
- ◆ Každý čtvrtek od 20:00 do 22:00 je možnost prožít tichou adoraci v kapli u Malých sester Ježíšových v Boleticích.

F Aktuality z farnosti v Děčíně I

- ◆ Něco jsem vám nedávno slíbil, vzpomínáte? Jednalo se o chystané aktivity a nové pravidelné akce. Mohu zde uvést následující:
 - ◆ Sněmovní kroužek – povede P. P. Procházka
 - ◆ Každý 1. pátek v měsíci bude v kostele sv. Václava a Blažeje asi hodinová adorace před Nejsvětější svátostí.
 - ◆ Bude snaha zavést pravidelná sobotní setkání nad nedělními liturgickými texty. Vhodné zvláště pro lektory, kteří si takto mohou připravit čtení na neděli.
 - ◆ Bude hledána možnost pro zavedení alternativního modlitebního setkání k zaběhnutému večeradlu. Účast P. P. Procházky je vysoce pravděpodobná.

Pokud můžete, podpořte tyto snahy i Vy!

Odpočinek, rekreace

Rekreace znamená: re - creatio, neboli znovu - stvoření

Práce a odpočinek

Život člověka má rytmus práce a odpočinku. Má odpočívat a dovolit i druhým, aby si mohli oddechnout. Práce patří k životu člověka. Bůh ale nechce, aby člověka zničila.

Ježíš praví: Pojdte ke mně všichni, kdo se lopotíte a jste obtíženi, a já vás občerstvím. (Mt 11,28)

Přecenění práce

V dnešní době dochází k přecenění aktivity a k přecenění toho, co slouží k nějakému účelu - co je „užitečné“. Tak se ve tváři člověka usadilo neustálé napětí.

Ale ne vždy to, co je nejnáročnější, nejtěžší a „účelné“, je to nejlepší.

Protikladem přecenění práce je volný čas! Mnohý člověk jej ale odmítá jako něco nesmyslného, jak něco, co si nelze dovolit.

Přestávka a volný čas

Smyslem přestávky je, že se člověk zotaví z práce kvůli dalšímu pracovnímu výkonu. Je to článek pracovního procesu.

Smyslem volného času ale není, aby člověk mohl pracovat lépe, déle a bez poruchy. Smysl volného času je, aby člověk i ve své (pracovní) funkci, která ho omezuje na určitou oblast života, zůstal člověkem. To znamená, aby rozuměl sám sobě, aby se rozvíjel a realizoval jako bytost zaměřená na celek, ne jednostranně jako stroj.

*Bez volných chvil je člověk neúplný a jakoby rozkouskovaný na části.
(Romano Guardini)*

Odpočinek může být:

- příležitostí k načerpání sil pro tělo i ducha
- časem pro lidi blízké: děti, partnery, stárnoucí rodiče, opuštěné přátele
- skvělou příležitostí, abychom zjistili, že i bez nás se svět ani nezhroutí, ani nezastaví
- příležitostí k obdivování Božího díla
- příležitostí k zamyšlení nad sebou samým
- příležitostí k pohledu na sebe a na život pod jiným zorným úhlem
- příležitostí k (pře)hodnocení zaběhaných životních cest
- obdobím, kdy máme dostatek času pro Boha

Odpočinek nemá být:

- dobou horečného pobíhání od města k městu, od památky k památce ...
- časem pro horečné sbírání dojmů, kterými později ohromíme své přátele
- otrockou prací
- jiným výrazem pro lenost a zahálku

Kritérium dobrého odpočinku

Po dobrém odpočinku se člověk vrací do svého běžného prostředí a do své práce posíleně, s chutí a radostí. Ne s nechutí a unaven.

Z dobré rekreace se člověk nemusí rekreovat ...

Kdo si neumí odpočinout

měl by se zamyslet nad tím:

- jak vidí svůj význam, zda neočekává vše od sebe, od svých (omezených) sil a možností ...
- jak důvěřuje v Boha, který se o člověka stará ...
- jak umí spolupracovat s druhými lidmi a s Bohem ...
- zda mu není práce bohem, drogou, a smyslem všeho ...

Člověk, Bůh a odpočinek

Sám Ježíš se často odebíral na „opuštěné místo“, aby se zotavil. Neboj se proto vyjít si s ním ani ty! Najdi si klidné místo. Můžeš se procházet, sednout si, nebo si i lehnout. Předstup v tichu před Boha, uvolni se a promlouvej v hloubi svého bytí: „Pohleď, Bože, zde jsem.“ Takto k němu můžeš promlouvat kdykoliv a kdekoliv... Pak mlč a v pokoji mu naslouchej. Když cítíš, že jsi v nitru svého bytí připraven dále s Bohem komunikovat, pak se modli: „Můj dobrý Otče, jsem tvé dítě. Ty mě miluješ a jsi všemocný.“ Nech tyto věty znít ve svém srdci, než si uvědomíš, že v Bohu je tvoje pravá jistota, která je pramenem i tvého zotavení. Neboj se takto s Bohem komunikovat každý den, nebo raději i několikrát denně. (Podle Tomislava Ivančiče)

Stoupněte si na začátky cest, vyhlížejte a ptejte se: Která cesta je dobrá?

Po té se vydejte a najdete odpočinek pro své duše. (Bible, Jer 6,16)

Ze stránek Víra - Internet

Posvátná znamení

Pro naše vzdělávání jsem vybral knihu *Posvátná znamení* od Doc. ThDr. Josefa Bradáče. Rád bych pravidelně z ní uváděl krátké pasáže, abychom si lépe uvědomili, co se to vše kolem nás děje a jak se máme při mši svaté chovat. Jedná se o texty určené studentům teologie a proto někde bude něco malinko „těžké“. To by nás mělo přimět se na to prostě zeptat. Například dopisem do časopisu. Pokusím se získat vysvětlující odpověď, kterou si samo sebou nenechám pro sebe. Byl bych rád, abyste zde našli něco, co jste nevěděli a co vám pomůže lépe porozumět dění nejen v kostele.

R. Sticha

1. Liturgické postoje

b) Klečení

je výrazem pokání, pokory a lítosti. Podle sv. Basila ukazuje klečící, že si je vědom, že jej hřích srazil k zemi. Proto křesťané klečeli v postři a v kvatembrových dnech po jáhnově výzvě "Flectamus genua" a v chóru, když se modlí feriální proces. Klečení je dále výrazem individuální modlitby. Ježíš se modlil vkleče (Lk

Sedění - Podmoky

22,41), Štěpán poklekl předtím, než vytrpěl mučednickou smrt (Sk 7,60), Petr poklekl k modlitbě, než vzkřísil Tabitu (Sk 9,40), křesťané padli na kolena, když se v modlitbě loučili s Pavlem (Sk 21,5).

Klečení je rovněž výrazem klanění ve mši na Hod Boží vánoční a o slavnosti Zvěstování Páně (25. 3.) při slovech Kréda: "et incarnatus est" poklekají celebrant i věřící (IG 98), jinak pokleká celebrant po elevaci hostie, po elevaci kalicha, před přijímáním (IG 233); je-li v presbytáři svatostánek, pokleká se přede mší při příchodu, po mši při odchodu a kdykoliv se přechází před Svátostí oltářní (IG 233). Při mši koncelebrované poklekají koncelebanti před přijímáním Těla Páně (IG 197), věřící poklekají jen při proměňování (IG 21). (Před zavřeným svatostánkem se pokleká na jedno koleno, před vystavenou Nejsvětější svátostí na obě kolena.)

c) Sedění

je postoj učitele, který vyučuje, a představeného, který řídí bohoslužebné shromáždění. Proto má biskup svou katedru, odkud řídí shromáždění a odkud mluví. Jeho kněží sedí na lavicích v půlkruhu kolem něho. Také věřící mohli při určitých částech liturgie sedět, pokud ještě nebyly lavice v kostelích, bylo jim dovoleno sednout na zem při čteních a kázáních. Už v době apoštolské bylo sedění obvyklým zjevem (Sk 20, 9; 1 Kor 14, 30). Je to také postoj učícího se. Maria seděla u nohou Ježíšových a poslouchala jeho slova (Lk 10,39).

Při mši sedí celebrant spolu s příslušujícími při čtení a epistolety, pokud je nemusí přednášet sám, a při responsoriálním žalmu (IG 89-91), po purifikaci nádob (121). Věřící sedí při čteních, responsoriálním žalmu, kázání a při přípravě darů a po přijímání, jestli se zpívá děkovačná píseň nebo zachovává mlčení (IG 21).

d) Úklona hlavou, tělem

Při různých žehnacích modlitbách předcházelo dříve vybidnutí ke sklonění hlavy, na př. v postě v římském obřadě při modlitbě nad lidem (oratio super populum) "Humilitate capita vestra Deo", ve Španělsku a Galii před biskupským požehnáním před přijímáním. Úklona je přirozeným výrazem úcty a zmiňují se o ní Apoštolské konstituce (VIII, 6). Ve východních liturgiích většinou používají hlubokých úklon těla místo západního, poměrně pozdního zvyku klečení.

Při mši se nyní rozeznávají dvě úklony, hlavy a těla:

Úklona hlavy (nikoliv spolu s rameny) se dělí při vyslovení Božských osob, pokud se společně jmenují (na př. Sláva Otci i Synu ...), kdykoliv se vysloví jméno Ježíš, Maria nebo světce, k jehož cti se slaví mše (IG 234 a).

Úklona těla, hluboká (při níž by se ruce mohly dotknout kolen) se koná: před oltářem, kde není Nejsvětější svátost, při modlitbě "Munda cor meum" a "In spiritu humilitatis"; při symbolu při slovech "Et incarnatus est" uklánějí se všichni, nejen kněz (IG 98); v římském kánonu (I) při slovech "Supplices te rogamus". Podobnou úklonu dělá jáhen, když před hlásáním evangelia si vyprošuje požehnání. Kněz se ještě poněkud uklání, když pronáší konsekracní slova (IG 234 b).

e) Prostrace

V dnešní římské liturgii se vyskytuje prostrace (osoba poklekne a ulehne na zem - na Východě se dotkne hlavou skoro země) jen dvakrát: na počátku obřadů na

Velký pátek (zdobrovolněná, může být nahrazena pokleknutím - MR 25U) a při udělování vyšších svěcení, benedikce opata, zasvěcení panny. Ve starověku byla častějším zjevem jako postoj při modlitbě. Také v bibli je o ní častější zmínka (srovnej Gn 17,3; Mt 17,6; Zj 4,10).

Neobvyklé zkratky:

SC - Sacrosanctum Concilium, Konstituce o liturgii II. vatikánského koncilu, 1963

IOE - Inter Oecumenici, Instrukce Rady pro provádění konstituce o liturgii, 1964

EM - Eucharisticum mysterium, Instrukce Kongregace obřadů, 1967

OBP - Ordo baptismi parvorum, Obřady křtu dětí, 1969

IG - Institutio generalis Missalis Romani, Všeobecné pokyny k Římskému misálu, 1969.

Slavnosti a svátky

LITURGIE

8.	9.	Svátek Narození Panny Marie
14.	9.	Svátek Povýšení svatého kříže
20.	9.	Svátek Výročí posvěcení litoměřické katedrály
21.	9.	Svátek sv. Matouše, apoštola a evangelisty
28.	9.	Slavnost sv. Václava, mučedníka, hlavního patrona českého národa
29.	9.	Svátek sv. Michala, Gabriela a Rafaela, archandělů

Významné dny

8.	9.	Mezinárodní den gramotnosti
16.	9.	Den církevních škol
21.	9.	Mezinárodní den míru
26.	9.	Mezinárodní den neslyšících

Výroční dny biskupů

14.	9.	Mons. Škarvada	narození (1924)
17.	9.	Mons. Liška	narození (1924)
21.	9.	Mons. Malý	narození (1950)
22.	9.	Mons. Liška	kněžské svěcení (1951) - 50. výročí
28.	9.	Mons. Graubner	jmenován arcibiskupem (1992)
28.	9.	Mons. Malý	svátek

Setkávání

- ♦ každou 1. neděli ráno v kostele - dětská mše svatá
- ♦ každou 1. neděli od 13:45 Dolní Žleb
- ♦ každou 2. neděli od 18:30 na faře - setkání Farní rady
- ♦ každou 3. neděli od 14:30 na faře - sněmovní kroužek
- ♦ každé 3. úterý při večerní mši svaté - dětská mše svatá (od znovuotevření našeho kostela)
- ♦ každé úterý po večerní mši svaté - večerní chvály
- ♦ každé úterý od 18:15 na faře - nácvik schůly
- ♦ každé úterý od 19:00 na faře - setkání mládeže
- ♦ setkání maminek zatím zrušeno - čekáme na nové maminky
- ♦ každý čtvrtek po večerní mši svaté - adorace
- ♦ každý 3. čtvrtek v měsíci od 20:00 - setkání rodin
- ♦ každého 13. v měsíci v 18:30 - Fatimský večer

Setkávání v Jílovém

- ♦ vyučování náboženství pro děti - v neděli 11:30 - 12:15
- ♦ setkávání na faře (modlitba a rozhovory) - každý pátek od 20:00

POZOR!

- F Sledujte změny. Je začátek školního roku a je možné, že se něco může ještě změnit!

Pořad bohoslužeb v kostele sv. Františka

Neděle	08:30	17:30	
Pondělí	07:00		
Úterý		17:30	
Středa	07:00		
Čtvrtek		17:30	
Pátek	07:00	(17:30	jen o první pátek)
Sobota		19:00	(Bynov)

Pořad bohoslužeb v kostele Nejsvětější Trojice - Jílové

Neděle 10:30

è Příští číslo vyjde, dá-li Pán, v neděli 30. září 2001, před 1. nedělí v říjnu ☿

